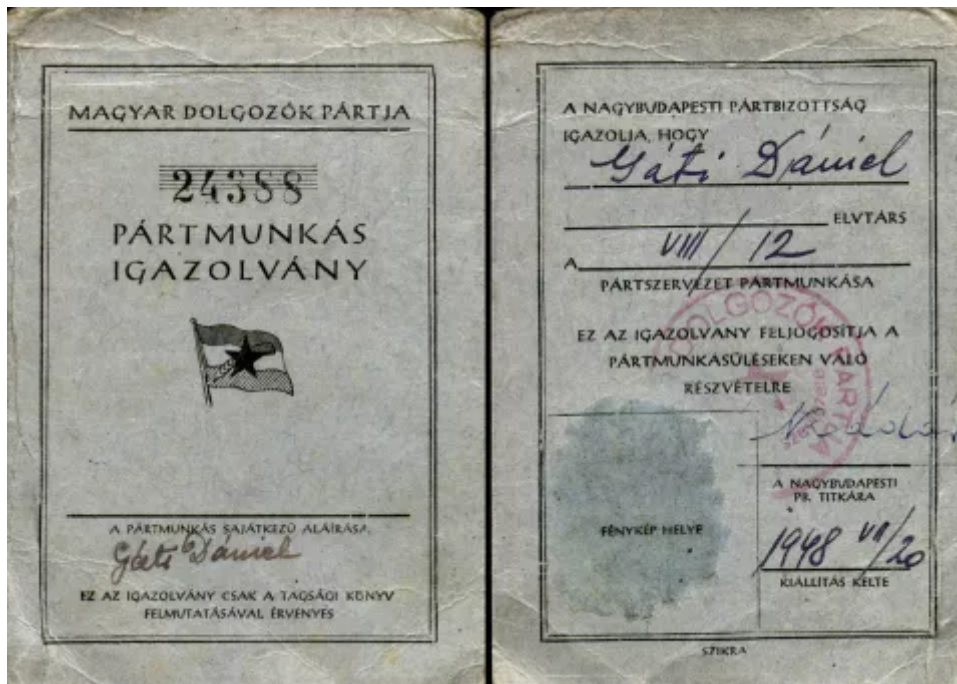

Gáti Dániel Pártmunkás Igazolványa

Ez az apám pártmunkás igazolványa, 1948-ból.

Apám a háború után nem volt olyan helyzetben, mint azelőtt, mert akkor még volt a nagy üzlet, hozta a pénzt. Mikor visszajött a munkaszolgálatból, megpróbálta visszaszerezni az üzletet, de azt hiszem, abból nem lett semmi. Otthagytuk Karcagot, és Budapestre költöztünk. Akkor már nem volt magánkereskedelem, ezért az apám az államnak dolgozott mint anyagbeszerző. Nem volt vezető pozíciója. Először az Alkalmi Áruházaknak, aztán később több helyen is dolgozott, de azt már nem tudom, hogy hol. Utána már állami fizetést kapott, és abból éppen hogy tengődött a család. A kommunista időben ez volt.

Apám párttag is volt. Ennek annyi előnye volt, hogy volt állása neki mindig. Mert nem mindenki tölthetett be olyan állást például, mint az anyagbeszerző. Hogyha nem volt valaki párttag, akkor ilyen állásokat nem nagyon tölthetett be. Volt olyan, akinek sikerült úgy is jó állást kapni, hogy nem volt párttag, az összeköttetései által, de jobb volt, ha valaki belépett a pártba. Az apám is alkalmazkodott a kommunista rendszerhez. Mindenkinek alkalmazkodni kellett, aki meg akart élni. Őneki el kellett tartani a családot.

Az anyám a betegségei miatt már nem dolgozott a háború után. Otthon volt, bedolgozást vállalt, sálakat csinált géppel. Ő háztartásbeli volt, mert apám eltartotta mindig a családot.